

ménytelenül; sikerrel jarna azonban a kísérlet valószínűleg Dél-Magyarországon, melynek éghajlata megegyezik Elzászával, a hol a meghonosítás alaposan sikerült. Strassburgban ugyanis hozatott egy kedvelő Eszak-Amerikából petéket s a hernyókat a szabadban álló ailanthus fákon tenyésztette. Azóta, daczára annak, hogy a verebek a hernyót erősen megtámadták, az állat évről-évre elszaporodott, elannyira, hogy 1902-ben a lepke már félelmetes mennyiségben lépett fel. Attól tartanak, hogy nemsokára ismétlődni fog Elzászban az a pusztítás, melyet a hasonló módon Észak-Amerikába behuzozott *Ocneria dispar* ott okozott.

Hangyák az étlapon. A legsötétebb afrikai négek általában, főnökeiket sem véve ki, kivált az évnek bizonyos szakában, a fehér hangyák (termiták) húsára vannak utalva, a melynek ize, megfelelő elkészítés mellett, a májas hurkáéhoz hasonlít. Az indiai archipelagus benszülöttjei is kedvelik a fehér hangyát, mely fejlődésének utolsó stadiumában szárnyas s ekkor este nagy mennyiségben jön a világosságra. Ezeket úgy fogják el, hogy vízzel telt nagy tálat helyeznek világosság alá, a visszavetett fény pedig vonzza ez állatokat. A vízből kiszedik őket és miután szárnyukat kitépték volna, megpörkölnek vagy liszttel kalácscsá sütik s így élvezik; izük állítólag hasonlít a manduláéhoz. Ugyanúgy eszik meg a méheket s egyéb rovarokat is. A méheket mézzel vagy anélkül falevélbe csavarják s úgy pörkölnek. A nagyobb sáskákat sem vetik meg; ezeket megpörkölve a rizshez „auflag“-nak eszik. Kedves egészségükre válják!

A kolumbácsi legyről (*Simulia columbatzensis* Schönbauer) értekezik Rzehak Emil (Landw. Zeitschr. f. Oest.-Schlesien. Troppau, 1902. p. 594.) s a többi közt ezeket írja: Ha Bázias alatt O-Moldovát elhagyjuk, csakhamar látjuk a Duna közepén a híres „Babakaj“ nevű sziklatömböt, azután pedig gyönyörködünk a szerb területen levő golubaczi hegységben. Ennek alján látjuk az Alduna legszebb, legregényesebb várának, a golubaczi várnak romjait. Golubacz egykoron Brankovics György szerb fejedelem erős vára volt, melyet először 1391-ben szállt meg a török. Eme várhoz közel, fölötte van egy rengeteg nagy barlang, melyben a hirhelt légy tartózkodik. Szerző szerint hibás a »kolumbácsi légy« elnevezése, melyet Schönbauer pesti tanító írt le 1795-ben (Die Geschichte der schädlichen Kolumbateser Mücken im Bannat, als ein Beitrag zur Naturgeschichte von Ungarn) és melyet a leíró a szerb névnek elferdítésével nevezett el; helyes neve: a *golubaczi légy*. A barlangból, melyben mély vízmedenceze van, tavaszkor már április közepén, mint az óriási porfelleg jönnek elé a legyek, melyek meleg időjárás mellett hat hétig tömördek mennyiségben kínozzák az embert és marhát egyaránt. A gyöngébb szörtelen testrészeket lepik el, a szembe, fülbe, orrba, a szájba, sőt innen a légesőbe is hatolnak és szúrásuk által égető viszketést és gyorsan fejlődő, kemény, fájdalmas dagasztat idéznek elő, mely a marhánál étvágytalanságra, lesóványodásra, sőt nemritkán halálra is vezet. Ezek a legyek 30--40 négvszögmértöldnyi területen terjednek el s a hajók